

מ"ת 31851/11/13 - מדינת ישראל נגד מוצטפא בכר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 31851-11-13 מדינת ישראל נ' בכר(עציר)

בפני	כב' השופטת דנה מרשק מרום
מבקשת	מדינת ישראל ע"י עו"ד טוחי
נגד	
משיב	מוצטפא בכר (עציר)
	באמצעות עו"ד חכם ווייס

החלטה

רקע: כתב-האישום

1. כנגד המשיב הוגש כתב-אישום יחד עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים, המייחס לו ביצוע עבירות של שוד בחבורה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: חוק העונשין] ושימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
2. על-פי המתואר בכתב-האישום, ביום 15.3.12 הגיעו המשיב ויעקב בלקאר [להלן: בלקאר] לבניין בו התגורר המתלונן, כאשר הבניין היה באותה העת בשיפוצים. השניים ביקשו מקבלן השיפוצים לעלות לגג הבניין, לצורך בדיקת קיומם של חיבורים פיראטיים, תוך שהם מתחזים לעובדי חברת "הוט" ומציגים מסמך מזויף מטעם החברה. בהמשך, צלצל הקבלן אל המתלונן, בהיותו יו"ר וועד הבית, וביקש ממנו להגיע לבניין. המתלונן פגש במשיב ובבלקאר, ואלו ביקשו ממנו לעלות לגג הבניין, אך הוא סירב לאור השיפוצים, ואולם הסכים כי יעלו לקומת מגוריו לצורך בדיקת ארון התקשורת. בהמשך, הגיע למקום אדם נוסף וחבר אל המשיב ואל בלקאר, שהיו באותה העת בקומה הרביעית והתחזו כמי שעובדים בארון החשמל. המשיב, בלקאר והאחר דפקו בדלת ביתו של המתלונן, דחפו אותו, כבלו אותו באזיקון, כיסו את ראשו בחולצה ושדדו ממנו באימים ובכוח מחשב נייד, אייפון, כסף מזומן ותכשיטים. בהמשך, כבלו המשיב, בלקאר והאחר את המתלונן באמצעות אזיקון בידי וברגליו לשולחן ונמלטו מהמקום.
3. ייאמר כבר כי בלקאר, שותפו של המשיב לכאורה, הורשע בדין בגין המסכת העובדתית המתוארת ובאותן העבירות המיוחסות למשיב (גזר-הדין ניתן ביום 13.9.2012 בת.פ. 21411-05-12, כב' השופטת מרוז).

לטענת הפרקליטות, המשיב היה בבריחה במשך כשנה ומחצה, חרף ביקורים של שוטרים בדירות בני משפחתו וזימוניו של המשיב לחקירה באמצעות בני משפחתו.

טענות הצדדים

4. ב"כ המבקשת ביקשה לשכנע, כי בידיה ראיות להוכחת אשמתו של המשיב, הכוללות: טביעות אצבע של המשיב ושל בלקאר על המסמך המזויף שנחזה להיות מכתב של חברת "הוט"; טביעות אצבע של המשיב ושל בלקאר על ארון החשמל הנמצא בסמוך לדירת המתלונן; התקשרות טלפונית בין המשיב לבין בלקאר ביום האירוע ובסמוך לשעת ביצוע השוד; התקשרות טלפונית בין המשיב ובלקאר לבין בעל הטלפון שמספרו הופיע על המסמך המזויף שנחזה להיות מכתב של "הוט", שנמצא בבית המתלונן; איכון הטלפון של המשיב ושל בלקאר ביום האירוע באזור בניין המגורים של המתלונן בצמוד לשעת ביצוע השוד; בריחתו של המשיב מהמשטרה במשך שנה ומחצה חרף ניסיונות איתור וזימונים באמצעות בני משפחתו; גרסתו התמוהה של המשיב במשטרה, אשר לא ניתנת לבדיקה, ובין היתר הסבריו באשר להימצאות טביעות האצבע במקומות שתוארו.

עוד נטען, כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר של מסוכנות על רקע האלימות שהופעלה כלפי המתלונן, תוך תכנון מוקדם והצטיידות בציוד הנדרש. בנוסף, לאור הימלטותו של המשיב מכוחות המשטרה במשך שנה ומחצה, יש בשחרורו כדי להוות סכנה לציבור וקיים סיכוי גבוה כי יתחמק מהליכי שפיטה - ואין כל מקום לשלחו לקבלת תסקיר שירות המבחן ולשקול את שחרורו.

5. לטענת הסניגור, המדובר בראיות נסיבתיות, אשר אינן מביאות למסקנה כי המשיב הוא שקשור לאותה חבורה אשר ביצעה את השוד. לגישתו, מרשו מסר הסברים הגיוניים באשר להימצאות טביעות אצבע שלו על ארון החשמל וכן הראיות הקשורות לתקשורת, בכך, שבאותה תקופה חיפש עבודה בבניין בשיפוצים בהוד השרון. באשר למסמך המזויף של "הוט" מסר, כי ראה מסמך כלשהו ברכב של בלקאר וזכר כי בלקאר סיפר על ראיון שהיה לו בחברת "הוט". הוסיף, כי מרשו מסר גרסה אמיתית ועקבית עוד לפני שהוטחו בפניו הראיות בתיק, כשלא הרחיק את עצמו מהזירה או מהקשר החברי עם בלקאר. הסניגור טען עוד, כי נערך מסדר זיהוי למתלונן, אליו לא זומן, והמתלונן לא זיהה את המשיב. הסניגור ביקש לשכנע עוד, כי מרשו לא היה בהימלטות אלא שהה בצפון, לא ידע שמחפשים אותו, כאשר דו"חות הפעולה בתיק החקירה אינם מצביעים על נסיון אמיתי לאתרו. לטעמו, כאשר המדובר באדם ללא עבר פלילי, ועל רקע ההסברים שמסר לענין הימצאותו במקום - אשר לא נבדקו על-ידי החוקרים, גבוהים הסיכויים שלאחר שמיעת ראיות, יזכה.

על כן, לאור המכלול וחולשת הראיות, עותר הוא לשחרר את מרשו לחלופת מעצר - ולא בקרב בני המשפחה - אשר תיבדק על-ידי שירות המבחן.

דין והכרעה

6. כפי שהבהיר הסניגור, אין מחלוקת לגבי עצם קיומו של האירוע המתואר בכתב-האישום, כשבלקאר כבר הודה, הורשע ונגזר דינו בגין חלקו באותו האירוע (ואישום נוסף). בנוסף, הקשר החברי בין המשיב לבין בלקאר אף הוא אינו מוכחש.
7. עוד אין מחלוקת, כי טביעות אצבעותיו של המשיב נמצאו על ארון החשמל הצמוד לביתו של המתלונן בחלקו החיצוני, וכן על המכתב המזויף הנחזה להיות של חברת "הוט" אשר נתפס בזירה (ראו דו"חות עדי תביעה 12, 14 - מיום 27.3.12).
8. ראיות נוספות, המבססות את הקשר של המשיב לאירוע כוללות התקשרות טלפונית בין המשיב לבין בלקאר ביום האירוע ובסמוך לביצוע שעת השוד; התקשרות טלפונית בין המשיב לבין בעל הטלפון שמספרו (0528033527) הופיע על המסמך הנחזה להיות מכתב של "הוט" שנמצא בזירה - בבית המתלונן. בנוסף, קיים איכון הטלפון של המשיב ושל בלקאר באיזור בניין המגורים של המתלונן, בצמוד לשעת ביצוע השוד (ראו פלטים מסומנים "22" (ע.ת.22), מפה ודו"חות פעולה של ע.ת.4).
9. לאחר גילוי טביעות האצבע, החלו נסיונות איתור אחר המשיב. בתיק החקירה מצויות הזמנות להגיע למשטרה שהושארו בביתו (בין השאר, מימים 24.4.12, 2.5.12).
- נערך חיפוש בביתו של המשיב ביום 22.4.12 בנוכחות בני משפחה (דו"ח פעולה שנערך על-ידי ע.ת.17), שלאחריו נחקרה אשת המשיב (ע.ת.5) ביום 3.5.12. בחקירה זו מסרה, כי היא יודעת שמחפשים אחר המשיב, וכי ביום האתמול שוחחה עימו, כשמסרה לו שהמשטרה מחפשת אחריו (שורה 11).
- בעקבות אותו חיפוש, שבו נמצא רכוש החשוד כגנוב, נחקר גם סמיר בכר (ע.ת.6), אחיו של המשיב, ביום 2.5.12. בחקירה זו מסר, כי מאז שבלקאר נעצר, לא ראה את אחיו (שורה 11). עוד מסר, כי **"כולם יודעים שאתם רוצים אותו"** (שורה 12).
- ביום 3.7.12 יצא כוח משטרה לעצור את המשיב לאחר שהוצא צו מעצר בבית-משפט השלום בכפר-סבא. בן משפחה מסר כי המשיב נמצא בצפון. לשאלת השוטר - כיצד ידוע לו הדבר, השיב בן המשפחה כי הוא מדבר עם אשתו בטלפון, ומסר לה שלא יגיע הביתה. השוטרים ביקשו מאותו בן משפחה שימסור לאשת המשיב כי עליו להגיע למשטרה (ראו דו"ח פעולה מאותו היום, ע.ת.17).
- בחודש דצמבר 2012 הגיעו לביתו, אז מסר אחיו, גסאן בכר, כי אינו בקשר עם המשיב (דו"ח פעולה מיום 17.12.12).
10. לבסוף, המשיב נעצר ביום 5.11.13 ברחוב יבנה 15 רמלה (בביתו של גסאן), כשעם הגעת השוטרים למקום, התפתחה מהומה.
11. גירסתו הראשונה של המשיב נמסרה ביום מעצרו - כשכזכור, בינתיים ההליך המשפטי בעניינו של

בלקאר הסתיים לפני חודשים. מדובר בגרסה שהיא דומה בחלקה לגרסה שמסר בלקאר בחקירתו השלישית מיום 7.5.12 (לפיה חילק "פליירים" עם המשיב בבתיים, לרבות בהוד השרון, וייתכן שנגע בארון התקשורת ו/או במכתבים של חברות באופן מקרי).

עם תחילת החקירה, המשיב הכחיש כי היה בהימלטות, טען כי לא ראה הזמנות מהמטרה, וכי כל הזמן שהה בבית ובעבודה במקומות שונים בארץ.

לאחר מכן נשאל אם עבד בשנים האחרונות בהוד השרון - והשיב בשלילה, אך בטוח שחיפש שם עבודה. מסר, כי היה נכנס לבתיים המצויים בשיפוצים, משאיר טלפון ויוצא. לעיתים, היה גם עם חברו בלקאר. מסר, כי בלקאר התקשר אליו ממקום מעצרו, אך הוא לא סיפר לו דבר וביקש ממנו כסף לקנטינה, כשאינו יודע בדיוק על מה הוא עצור.

12. ביום 10.11.13 נחקר המשיב בשנית. נשאל הוא, אם יש לו חברים שעובדים או עבדו ב"הוט" - והשיב כי אינו זוכר. כשנשאל כיצד חיפש עבודה בבניינים השיב, כי היה דופק בדלתות ושואל אם יש צורך בעבודה. לשאלת החוקר: **"ושאתה מחפש עבודה בבניינים אתה פותח ארונות חשמל?"**, השיב: **"לא אבל אולי אני נוגע"** (שורה 41). לאחר מכן, בעקבות שאלות החוקר הוסיף, כי ייתכן וגם נכנס לבתיים, השאיר פתקים וכו'.

כשנשאל לגבי הימצאות טביעות האצבע על המכתב המזויף של הוט, השיב: **"יש מצב שמצאתם נייר כזה שחבר שלי היה לו ראיון קבלה בהוט אבל לא יודע אם קיבלו אותו"** (שורה 76), כשהכוונה היא לבלקאר (שורה 78). לשאלת החוקר האם חילקו דפים של הוט לצורך בירורים הוסיף: **"לא לא חילקתי היה אצלו באוטו אם הוא חילק לא יודע אבל אני הייתי כל הזמן באוטו אולי נגעתי"** (שורות 80 - 81).

13. בחקירתו האחרונה מיום 17.11.13, נשאל המשיב מספר שאלות לגבי מספרי הניידים הרלבנטיים. לאחר שעומת עם העובדה כי ביום האירוע שוחח בנייד עם בלקאר, השיב כי ייתכן ועבר בהוד השרון באותו היום וחיפש עבודה. חזר על כך, כי ייתכן ובמהלך חיפוש העבודה גם נגע בארון החשמל, אשר ככלל נמצא מחוץ לבית (שורה 74). עוד מסר, כי נגע **"בהרבה ניירות"** (שורה 76).

14. ביום 12.11.13, נערך למתלונן מסדר זיהוי תמונות. ניכר הקושי של המתלונן לזהות את המעורבים הנוספים, כשטען כי עבר זמן רב. המתלונן לא זיהה את המשיב, ומסר כי בשוד היו מעורבים שלושה, מתוכם יכול לזהות רק שניים. עם זאת, ראוי לציין, כי במעמד הגשת התלונה, מסר המתלונן כי לאחד המעורבים היה מבטא ערבי (הודעת המתלונן מיום 15.3.12, עמוד 3, שורה 20).

15. לטעמי, כל האמור לעיל מקים תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעה, ולא מצאתי בסיס לטענות הסניגור.

עיננו הרואות, כי הראיות שנאספו בזירה מבססות את הימצאותו של המשיב במקום - כאשר המדובר בטביעות אצבע במקומות הקושרים אותו באופן מובהק לשוד על נסיבותיו. מיקום טביעות האצבע - על ארון החשמל ועל המכתב המזויף של "הוט", על רקע הסבריו התמוהים של המשיב, אשר נמסרו כשנה ומחצה לאחר האירוע - תואם את כל השתלשלות האירוע, כפי שתיאר אותו המתלונן בהודעתו ביום 15.3.12 והמתואר בכתב-האישום.

לכך יש להוסיף את ראיות התקשורת השונות ואיכון המשיב במקום עם חברו, בלקאר, אשר הודה והורשע במסכת המתוארת.

16. לראיות אלו, יש להוסיף את העובדה, שחומר הראיות מבסס, כי אכן המשיב היה בהימלטות מאז שבלקאר נעצר. גירסתו המיתממת שמסר במהלך חקירתו, כי היה בעבודה ובבית וכי לא ידע שמחפשים אחריו, אינה עולה בקנה אחד עם דו"חות הפעולה של השוטרים והגירסאות השונות שמסרו בני משפחתו, עימם היה בקשר.

17. המשיב מסר גירסה כשנה ומחצה לאחר האירוע, אשר בחלקיה דומה לגירסה אותה מסר בלקאר בזמנו. מדובר בגירסה כללית, שלא ניתן לבדקה. כמו-כן, המדובר בגירסה מתפתחת בנקודות הקריטיות המתייחסות למיקום טביעות האצבע, כשהסברים שנתן לגבי הימצאות טביעות אצבע על גבי המכתב, הינם תמוהים במיוחד.

18. על כן, אין לקבל את טענת הסניגור כאילו המדובר בתיק של ראיות נסיבתיות שאינן מקימות תשתית ראייתית לכאורית ו/או תשתית ראייתית בעוצמה חלשה. מיקום טביעות האצבע, פלטי התקשורת ואיכון המשיב ובלקאר בסמוך למקום, הימלטותו הממושכת על אף הנסיונות לאתרו לרבות באמצעות בני משפחתו, וגירסתו הכללית על הסבריו התמוהים לענין טביעות האצבע, מבססים כולם תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעה על אף הכחשתו.

19. נסיבות אירוע השוד מקימות עילת מעצר מובהקת של מסוכנות, כאשר המדובר בשוד אלים בחבורה כלפי המתלונן, אשר קדם לו תכנון והצטיידות, תוך שימוש בדרכי עורמה ותחבולה. היות ומדובר באדם נעדר עבר פלילי, ייתכן והיה מקום לשלחו לקבלת תסקיר שירות המבחן - ולו על-מנת לקבל הכרעה מושכלת באשר לשאלת מעצרו כשמלוא הנתונים מצויים בפני בית-המשפט.

20. עם זאת, נוכח התנהלותו במשך שנה ומחצה מאז נעצר חברו, החשש להימלטות מהדין קיים במלוא עוזו, כאשר בנוסף ברי כי המדובר במשיב שאין אפשרות ליתן בו אמון כלל. בנסיבות אלו, אין מקום לבחון שאלת שחרורו לחלופת מעצר - גם אם המדובר בחלופת מעצר שאינה בקרב בני משפחה.

21. אשר על כן, מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ד, 03 פברואר 2014, במעמד
הנוכחים.